

en Trældomstilstand for Seminarierne, som jeg for mit Bedkommende i høj Grad vilde beklage at have været med til at indføre. Det er imidlertid af den Slags Ting, hvorom der kan forhandles; jeg indser saare godt, at Ministeriet maa have et Tilsyn, men det kan maaske omordnes paa en saadan Maade, at man kan blive enig derom. Jeg nævnedes før, at man kunde stille to Lande lige overfor hinanden, og at England var det andet Sted af disse. Der er overladt Skolerne saa megen Frihed som muligt, der gribes ikke paa den Maade ind i Skolernes indre Liv som i Frankrig. Jeg for mit Bedkommende maa tilstaa, at jeg tror, at Resultaterne af de to forskellige Systemer tale tilstrækkelig for, hvilket der er det bedste. Men som sagt, dette er et Punkt, hvorom der kan forhandles, hvor man muligvis kan komme hinanden i Møde. Jeg vil endnu en Gang bede den ærede Minister om ikke at betragte mine Udtalelser som rettede mod ham eller hans Styrelse, det er et Principspørgsmaal, jeg har villet bringe frem, og jeg vil slutte med at udtale, at jeg er meget glad over Lovforslagets Forelæggelse, og jeg skal udtale min Beredvillighed for mit Bedkommende til at arbejde med paa en lykkelig Gennemførelse af det.

Formanden: Det 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerre: Da Tiden er saa langt fremrykket og min ærede Kollega til venstre (Sthyr) i alt væsentligt har sagt, hvad jeg kunde ønske at sige til det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) skal jeg kun overfor det ærede Medlem der talte næstsidst S. Jensen, og som meget stærkt urgerede, at det ikke er sandt, at der udstedes mange Profirmaatter til Seminarister, tillade mig at sige, at det vel ikke er noget, jeg ved af egen Erfaring, men det er isølge Udtalelser, skriftlige og mundtlige, fra Seminarieforsandere, som jo ere de fleste kompetente Mænd i denne Sag; thi at det ærede Medlem ikke selv har udstedt den Slags Attester, har jo ingen Betydning for Sagen i det hele og store. Sagen staar støttet og bekræftet af Mænd, der egentlig kunne tale med derom. — Saa vil jeg ogsaa protestere imod, at det ærede Medlem tillægger mig at have sagt, at $\frac{2}{3}$ af Danmarks Lærere ikke du til noget og ikke have praktisk Færdighed; det er en fuldstændig Misforståelse. Det, jeg udtalte, var, at af de Seminarister, der nu ere uddannede i de sidste Aar, vare de $\frac{2}{3}$ Privatister, og de have faktisk ingen som helst

Uddannelse faaet i praktisk Færdighed; det er sikkert. Jeg vil dertil sige, at hvilken Bægt man end kan lægge paa Metode og Metodik, saa er det vist, at Lærerne naa længere i andre Lande, fordi der bliver lagt mere Bægt paa Sagen, end vi have gjort hos os; og jeg tror, at Forsøget bør gøres paa at gøre Fremstrid i samme Retning. Om vi ere komne fuldt saa langt i den teoretiske Pædagogik, det lader jeg staa ved sit Værd; men den praktiske Pædagogik tror jeg, vi have forsømt i temmelig høj Grad. Jeg ved ikke, om jeg i dette Punkt er en lille Smule uenig med min ærede Sidemand; maaske ikke; hvad det teoretiske angaar, tør jeg ikke have nogen Mening; men det praktiske holder jeg paa, og jeg mener, at det er en Uting, at en Mand faar Udgang til at undervise Tusinder af Børn, naar man ikke har fjerneste Garanti for hans praktiske Færdighed, Garanti for, at han ikke blot selv har lært noget, men ogsaa at han er i Stand til at lære fra sig. Alene den Omstændighed, at de flestevigste Lærere, vi have, gennemgaaende ere meget bedre efter min Erfaring end de danske Lærere, skønt de selvfølgelig ikke have været mere flittige eller bedre begavede, tyder paa, at de have faaet i nærmere Forbindelse med Lande, der have lagt mere Bægt paa praktisk Pædagogik. — Det, min ærede Sidemand sidst udtalte om § 9, er jeg ikke ganske enig i, men det gælder jo om at komme til et Kompromis, og jeg haaber, at det skal kunne lykkes, at vi kunne finde en saadan Afvæltelse af den Paragraf, at man ikke behøver at være bange for, at de nuværende Seminariedirektioner komme til at træde i Skygge derved.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg kan jo i det hele taget være ret tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, idet man fra forskellige Sider med større eller mindre Styrke har udtalt sig for Principperne i det, og de mange Enteltheder, som ere blevne kritiserede, ere jo ikke af den Bestaffenhed, mener jeg, at det ikke kunde tænkes, at man kunde blive enig om dem. Kun i en Henseende blev jeg stuffet i mine Forventninger, nemlig ved en Bemærkning, som saaldt fra den ærede Landstingsmand for 11te Kreds (Th. Nielsen), idet jeg unægtelig, uagtet jeg først har fremsat Lovforslaget i Begyndelsen af Februar, ikke derfor har opgivet Haabet om, at det dog muligvis kan blive tilendebragt i Rigsdagen endnu i denne Samling, netop fordi det i sine Hovedbestemmelser maa siges at svare til, hvad der saa at sige fra alle Sider ønskedes. Ganske vist, en